

Text nr 5 till audition vid Ölands Folkhögskola:
Scenkonstskolan 2020

Ur Hör musiken, söker efter orden

Av Agneta Pleijel

Det var något du visste och inte fick lov att veta. Det var alldeles omöjligt och ändå var du säker. Du skämdes för vad du tänkte. Du kunde inte tala med någon om det.

En gång, det minns du, så smög du upp i deras fina trappuppgång på Gustaf Adolfs Torg. Där bodde farbror Robert och tant Hilda i många rum med dyra möbler. Och du stod där i trappan och hatade dom! Ja. Det minns vi.

Du hatade dom och hela deras samhällsklass. Och sen sprang du hem till dina egna proletära kvarter, där du bodde med mor Elsa och far Bengt och din syster. Ditt hjärta slog hårt. Du hade så mycket att fråga om. Och du ville vara som dina föräldrar och se ut som dom. Men det gjorde du inte. Du liknade dom inte alls.

Om en människa inte vet vem hon är, då svävar hon mellan ja och nej och mellan sanning och lögn. Käre Gud, vems barn är jag?

Och medan alla frågorna tumlar omkring i ens själ, då kan det hända, i värsta fall, eller i bästa fall, att man blir diktare. Man vill dikta sig in i ett annat land, ett land som ingen har sett och som kan förklara det hela.

Som vi har längtat dit!